

РЕШЕНИЕ

№ 12103

гр. София, 17.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 06.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1010** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на И. К. А. с ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 513з-12232 от 08.12.2023г. изд. от Директор на СДВР МВР, с която на основание чл. 200, ал.1, т.12 от ЗМВР, чл. 194, ал.2, т.4 от ЗМВР-за „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР /т. 15, т.18, т.20 и т. 24 от Етичния кодекс/, на младши инспектор И. А.-старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 02 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“. В подадената до съда жалба оспорващият твърди, че при издаването на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, същата е необоснована и издадена в противоречие с материалния закон и целта на закона. Поради това се иска отмяната ѝ.

В с. з. жалбата се поддържа изцяло. Претендират се сторените в производството съдебно-деловодни разности.

Ответникът, Директор на СДВР-МВР, чрез процесуален представител юрк. Х., в открито заседание и писмени становища, изцяло оспорва жалбата. Поддържа, че издадената заповед е законосъобразна и изразява искане за отхвърлянето на жалбата като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото.

ОТ ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА.

Жалбата е подадена от активно легитимирана страна, с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на контрол за законосъобразност акт, в предвидения законоустановен срок и като такава е допустима.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган - директора на СДВР, в съответствие с чл. 204, т. 3 от ЗМВР. Съгласно посочената разпоредба, дисциплинарните наказания се налагат със заповеди от ръководителите на структурите по чл. 37 - за всички наказания по чл. 197 за служителите на младши изпълнителски длъжности, за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности, а за служителите от висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности - наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 - 3. Директорът на СДВР е ръководител на структура по чл. 37 от ЗМВР, която е част от областните дирекции на МВР. „Старши полицай“ е младши изпълнителска длъжност, съгласно Класификатора на длъжностите в МВР за служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3 от ЗМВР, утвърден със Заповед № № 8121з-140/24.01.2017 г. на министъра на вътрешните работи. Наложено със заповедта наказание е по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР - порицание. Следователно, процесната заповед е издадена в съответствие със законово определените правомощия на директора на СДВР.

Ето защо, тя не страда от порок, обосноваващ извод за недействителността ѝ, на основанията, посочени в чл. 146, т. 1 и т. 2 АПК.

Спазени са сроковете по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно посочената разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. В чл. 196, ал. 1 от ЗМВР е посочено, че дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя, а в ал. 2 на същия член, че дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган.

В конкретния случай материалите от дисциплинарното производство са постъпили при ДНО след приключването му със становище рег. № 3382р-40683/19.10.2023 г., изготвено от Д.. Процесната заповед е издадена на 08.12.2023 г. Следователно е спазен двумесечният срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР.

Дисциплинарното нарушение е извършено на 04.06.2023 г., като едногодишният срок изтича на 04.06.2024 г. Следователно и този срок е спазен.

На следващо място, заповедта е издадена при съблюдаване изискванията на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, като същата съдържа всички нормативно определени реквизити. От текста на заповедта е видно, че са посочени следните правни основания за издаването ѝ: чл. 204, т. 3 от ЗМВР, чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР („неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“ (т. 15, т. 18, т. 20 и т. 24 от Етичния кодекс), 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР (установяваща дисциплинарно наказание „порицание“) и чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР („нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР“). По този начин става ясно, че жалбоподателят е извършил нарушения на Етичния кодекс за поведение на

държавните служители в МВР, за които му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“.

Същата е в съответствие с предписаната от закона форма, доколкото съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив.

В изпълнение разпоредбите на чл. 207, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарното производство е образувано при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение. Поводът е изнесена на 28.06.2023 г. в интернет пространството и в централната новинарска емисия на Нова телевизия информация, че при проведена полицейска операция от служители на дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР са задържани петима служители на 02 РУ-СДВР. Тиражирана е информация, че полицейските служители са задържани за прикриване на водач на моторно превозно средство, предизвикал тежко пътнотранспортно произшествие на 04-06.2023 г. в[жк], [населено място]. В писмо № 7855р-6127/29.06.2023 г. на дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР е посочено, че на 28.06.2023 г. петима служители на МВР - Н. А. Р., М. Е. Р., И. П. И., К. П. С. и И. К. А., са задържани за извършено от тях престъпление по чл. 294 от НК, като съпричастен към престъпната дейност е и служителят А. А. П.. Съобщава се, че по случая е образувано досъдебно производство № 267/2023 г. по описа на СО-СГП.

Във връзка с това и на основание чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР е издадена Заповед № 513з- 6200/30.06.2023 г. на директора на СДВР за образуване на дисциплинарно производство срещу И. К. А. и временното му отстраняване от длъжност. Със заповедта е определен и дисциплинарно разследващ орган (Д.), който да проведе разследването.

Д. е връчил на И. А. покана рег. № 226р-27415/01.07.2023 г. за запознаване със Заповед № 513з-6200/30.06.2023 г. на директора на СДВР. Служителят е запознат със заповедта на 03.07.2023 г. в 09:15 ч., което е удостоверено с подписа му върху нея. С нея същият е уведомен с правата си по чл. 207, ал. 8, чл. 205, ал. 5, ал. 6 и ал. 7 от ЗМВР и със задължението си по чл. 21, ал. 1 от Инструкция № 8121з- 877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, с което е изпълнена нормата на чл. 31 от последната.

Във връзка с връчената покана, с която на И. А. е предоставена възможност до посочена от него дата - 19.07.2023 г., да даде писмени обяснения, както и да представи доказателства за твърдените от него факти и обстоятелства, същият е депозирал писмено възражение рег. № 338200- 13581/17.07.2023 г.

В хода на дисциплинарното производство е събран голям по обем доказателствен материал за нарушение на норми от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР от страна на И. А.. Д. е изготвил писмо рег. № 3382р-27619/13.07.2023г. до А. К. - прокурор в Софийска районна прокуратура с искане за запознаване с всички материали от ДП № 267/23г. по описа на Следствен отдел при СГП, пр. пр. №30554/23г. по описа на СРП. След запознаването си с тях с писмо рег. № 3382р-29050/21.07.2023 г. са изискания заверени ксерокопия на посочени материали от досъдебното производство и копие на видеозаписи. Получените материали са приобщени към дисциплинарното производство с протокол № 3382р-33046/21.08.2023 г.

Извършен е преглед на предоставените два броя оптични носители (DVD), съдържащи записи от охранителни камери на обект - заведение за бързо хранене, находящо се на [улица], за което е съставен протокол с рег. № 3382р-33406/22.08.2023 г. Във връзка с тези видеозаписи Д. е назначил изготвянето на

експертна справка в отдел „Експертно-криминалистическа дейност“-СДВР, която да отговори на конкретно постановени въпроси. Във връзка с това е представена експертна справка рег. № 3382ек-391/23.08.2023 г.

Във връзка с отправено искане от Д., с писмо рег. № 226р-27592/03.07.2023 г. по описа на 02 РУ-СДВР са предоставени материали, относими към дисциплинарното производство, включително докладна записка с рег. № 226р-22651/05.06.2023 г. до началника на 02 РУ-СДВР, изготвена от И. А..

С писмо рег. №3382р-26410/03.07.2023 г. до началника на 02 РУ - СДВР са изискани видео записите от видеорегистратор и персоналната полицейска камера, зачислени към служебни автомобили с рег. [рег.номер на МПС] и СА 6765 ММ за времето от 01:30 ч. до 04:00 ч. на 04.06.2023 г. С писмо рег. № 226р- 27702/04.07.2023 г. са предоставени видеозаписи от служебен автомобил „Шкода Р.“ с ДК № С. НР с наряд служителите М. Е. Р. и И. П. И. с рег. № СВ 2935 НР. Д. е изгледал видеозаписа, за което е съставен протокол с рег. № 3382р-27502/12.07.2023 г.

С писмо рег. № 513р- 69824/11.07.2023 г. от 02 сектор „Специализирани системи“ ОСКИС - ДКИС са получени записите от осъществената комуникация по телефоните и радио ефира на ОДЧ при 02 РУ - СДВР и ОДЦ - СДВР, както и комуникацията по телефоните и радио ефира на ОДЧ при отдел „Пътна полиция“ - СДВР и ОДЦ - СДВР за времето от 02:00 ч., до 06:00 ч. на 04.06.2023 г. Записите са прослушани от Д., за което е съставен протокол с рег. № 3382р- 28260/18.07.2023 г.

Д. е изготвил и изпратил писмо с рег. № 3382р-28387/18.07.2023 г. до директора на дирекция „Пресцентър и връзки с обществеността“ - МВР за предоставяне на разпечатки от публикациите в онлайн и печатните медии, имащи отношение към случая. В отговор е получено писмо с рег. № 8121р- 15084/19.07.2023 г., съдържащо множество публикации в средствата за масово осведомяване.

За резултатите от разследването Д. е изготвил обобщена справка рег. № 3382р-39468/10.10.2023 г. От нея подробно е описана фактическата обстановка, приета като безспорна от страна на органа се установява, че на 03.06.2023 г. за времето от 19,00 ч. до 07,00 ч. на 04.06.2023 г. младши експерт А. А. П. - командир на отделение в група „ООР“ на сектор „ОП“ към 02 РУ- СДВР, и младши инспектор И. К. А. - старши полицай в група „ООР“ на сектор „ОП“ към 02 РУ-СДВР, са били назначени като АП 131 със служебен автомобил „О. А.“ [рег.номер на МПС] . На 04.06.2023 г., около 02,00 ч., движейки се със служебния си автомобил в ж. к. Н.“, забелязали на около 200 м. през казино на [улица]и [улица]спрял лек автомобил „А.“ модел „А6“, сив на цвят. При приближаването на кръстовището на [улица]и [улица]автомобилът ускорил рязко и предприел дясна маневра по [улица]. Полицейските служители решили да го последват и спрат за проверка, но автомобилът успял да се скрие от тях. Около 02,20 ч. видели въпросното „А.“, преобърнато по таван на [улица]през № 142, в посока [улица]. До преобърнатия автомобил имало друг ударен автомобил, а под него мотоциклет. Служителите установили, че има пострадало лице - И. П. В., а в автомобила „А.“ нямало никой. Полицейските органи извикали екип на Спешна медицинска помощ (С.). В близост до мястото, пред заведение за хранене, имало множество свидетели-очевидци на настъпилото ПТП, като някои от тях дали описание на лицата, излезли от Аудито. Младши инспектор А., по описание на неустановен свидетел, извършил обход със служебния автомобил и установил лице, отговарящо на описанието на свидетелите. А. установил лицето като А. П., след което го отвел на местопроизшествието. На място

служителят П. му поставил белезници и от този момент П. бил задържан като водач на автомобил „А.“, модел „Аб“, сив на цвят, с ДК [рег.номер на МПС] , причинил пътнотранспортното произшествие. Впоследствие пристигнали два екипа на С.. И. В. бил откаран в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, а А. П. бил прегледан от единия екип на С.. П. и А. представили П. пред медицинските лица като водач на катастрофиралия автомобил. Впоследствие местопроизшествието било посетено от екипи на П. 200 на 02 РУ-СДВР, отдел „Пътна полиция“ и служители от 09 сектор „Тежки пътнотранспортни произшествия ОИД“ към отдел „П.“-СДВР. В хода на дисциплинарното производство е установено, че след проведени няколко разговора по телефона, в присъствието на неустановени лица, стоящи до служебния полицейски автомобил и в присъствието на младши инспектор И. А., младши експерт А. П. без основание и без да е наясно по каква причина и по чие нареждане, около 04,26 ч. сваля белезниците на задържаното лице А. П. и го освобождава. Въпреки, че служителят И. А. е станал свидетел на фактическото освобождаване на задържаното лице, не е докладвал за това, тъй като в изготвената от него докладна записка по случая с рег. № 226р-22651/05.06.2023 г. до началника на 02 РУ-СДВР липсват данни, че изобщо А. П. е задържан и спрямо него са използвани помощни средства - белезници. По този начин ДНО е приел, че жалбоподателя е прикрил действията на колегата си П. и водача, предизвикал пътнотранспортното произшествие.

От момента на задържането на лицето в 02.24 часа, полицейският служител И. А. според ДНО фактически не предприема никакви действия, а само стои и чака около полицейския автомобил и задържаното лице. Той не извършва никакви действия по снемането на самоличност на намиращите се пред заведението хора и от персонала на заведението, в резултат на което в докладната му записка липсват каквито и да било данни за свидетели на настъпилото ПТП. Той не се противопоставя на освобождаването на А. П. от страна на П. и изобщо не споменава в докладната си записка за задържането му и поставянето на белезници.

По този начин Д. е установил единствено бездействие от страна на младши инспектор И. А., с което той е нарушил норми на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Д. е счел обаче, че бездействието на И. А. не е довело до уронване престижа на службата, тъй като същото не е станало медийно достояние. Фактически до уронване престижа на службата се стига в резултат на действията на А. П. по освобождаване на задържаното лице. От медийните публикации е видно, че същите се отнасят до прикриване извършителя на ПТП чрез неговото освобождаване и предполагаемите корупционни действия от страна на полицаите. Тоест липсва пряка връзка между бездействието на И. А. и уронване престижа на службата. Като смекчаващо вината на И. А. обстоятелство Д. приема това, че той е бил подчинен на старшия на екипа - А. П. и е изпълнявал неговите распоредания. Ето защо Д. е предложил на И. А. да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ на основание чл. чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР („нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР“). Съответно на П. било наложено наказание дисциплинарно наказание уволнение, което след оспорване пред АССГ е било отменено, а съдебния акт към настоящия момент е влязъл в сила.

След изготвянето на обобщената справка на младши инспектор И. А. е връчена покана рег. № 3382р-39879/13.10.2023 г. за запознаването му с нея и материалите от проведеното дисциплинарно производство, както и за даване на писмени обяснения или възражения. На 13.10.2023 г. служителят се е запознал с обобщената справка и е

депозирал писмено възражение рег. № 338200-19793/14.10.2023 г. до директора на СДВР, което е прието с негова резолюция от 09.11.2023 г. Д. е представил становище рег. № 3382р-40683/19.10.2023 г., в което подробно е анализирал представеното от И. А. възражение и го е преценил като неоснователно. Със становището отново се предлага да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ на служителя.

В резултат на това е издадена процесната Заповед № 513з-12232/08.12.2023 г. в която е приел, че И. А. виновно е извършил соченото дисциплинарно нарушение, тъй като на 04.06.2023 г. в [населено място], в качеството му на служител от АП 131 при 02 РУ-СДВР е следвало, но не е предприел никакви действия да предотврати освобождаване на задържаното лице А. П., като докладва на ОДЧ при 02 РУ-СДВР, че старшият на екипа А. П. освобождава задържаното лице без да има основание за това, както и да отрази това в изготвената от него докладна записка рег. № 226р-22651/05.06.2023 г. По този начин, с бездействието си И. А. е прикрил водача на лекия автомобил, предизвикал ПТП - А. П., като виновно е нарушил т. 15, т. 18, т. 20 и т. 24 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, което представлява дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР („неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“), съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР („нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВРи), за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „порицание“.

При така формираната фактическа обстановка съдът намира жалбата за основателна по следните съображения, свързани с неправилно приложение на материалния закон.

В случая съдът констатира, че в заповедта, макар и твърде обстоятелствено, но неясно и противоречиво са описани фактите, на основание на които е наложено дисциплинарно наказание на жалбоподателя. Прието е като краен извод, че е налице нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неспазване на посочените норми на етичния кодекс, изразяващо се в това, че А. „е прикрил“ П., който пък е прикрил водач на МПС, извършил тежко ПТП, възникнало на 04.06.2023г. в гр. София, ж.к.Н."

От фактите по делото, се установява, че всъщност служителят П. е освободил, след отстраняване на бележниците, поради отпадане на необходимостта лице, за което е наложена мярка по чл. 85 от ЗМВР, ал.1 и ал. 3 от разпоредбата, за което е установено, че е възможно по описания на очевидци, същото да е участник в процесното ПТП. Следва да се отбележи, че самото лице, съгласно всички доказателства, никъде не отрича, че е било в лек автомобил „А.“, модел А6, сив на цвят, който е установен при ПТП. Установено е и, че лицето е било агресивно и в протоколите на бърза помощ е удостоверило, че е употребило алкохол и упойващи вещества, поради което и мярката по чл. 85 от ЗМВР, се явява законосъобразна. Установено е по делото и, че компетентен орган по процесното ПТП е ОПП-СДВР, а служителят А. А. П. е младши експерт-командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 02 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, чийто задължения са да обезпечи местопроизшествието и да го запази до идването на компетентните органи. При изпълнение на тези задачи могат да се поставят бележници по чл. 85 от ЗМВР. Задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1 за срок не по-дълъг от 24 часа, представлява по смисъла на чл. 22 от ЗАНН

принудителна административна мярка, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. За прилагането на процесната принудителна административна мярка не е необходимо да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Същата се предприема с цел започване на разследване срещу вероятния извършител на престъпление. Разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР предполага наличието на основателно предположение, че конкретно лице е извършило престъпление, като данните следва да са налични преди постановяването ѝ, респективно - преди задържането на лицето, а не да се установяват след това. Обратното би довело до произвол при прилагането на мярката и необосновано задържане на лица, което противоречи на целта ѝ - да се попречи на уличения в извършването му или да се укрие или да извърши друго престъпление или да осуети наказателно преследване. Установено е по делото, че ОПП-СДВР, не са кредитирали задържаното лице като вероятен извършител, което е докладвано от жалбоподателя и след като от тяхна страна не е поискано предаването му, не е ясно по делото, кое свое задължение на служебната дисциплина е нарушил П., като автопатрул А131 е освободил лицето и не го е задържал след отпадане на необходимостта, доколкото същия е изпълнил задълженията си да обезпечи местопроизшествието и да го запази до идването на компетентните органи. След идването на представител на ОПП-СДВР и изпълнение на задълженията си до този момент, за което страните нямат спор, П. е изпълнил служебните си задължения, не е извършил последващи незаконосъобразни действия по освобождаването на извършителя, които от своя страна И. А. да се налага да „прикрива“. Този извод на съда се подкрепя, както от събраните писмени, така и от събраните гласни доказателства изслушани в с.з.

Доколкото И. А. е бил наказан дисциплинарно за това, че на 04.06.2023 г. в [населено място], в качеството му на служител от АП 131 при 02 РУ-СДВР е следвало, но не е предприел никакви действия да предотврати освобождаване на задържаното лице А. П., като докладва на ОДЧ при 02 РУ-СДВР, че старшият на екипа А. П. освобождава задържаното лице без да има основание за това, както и да отрази това в изготвената от него докладна записка рег. № 226р-22651/05.06.2023 г. т.е. за бездействие, което предвид изложените от съда в настоящото решение мотиви не е било налице, то на база данните по делото, вкл. събраните доказателства, съдът намира за недоказани и изложените в мотивите на заповедта факти, свързани с нарушаване на етичните правила, възприети за основание за налагане на дисциплинарното наказание.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София - град приема, че обжалваният административен акт е необоснован и издаден в несъответствие с приложимите материалноправни разпоредби - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

При този изход на спора и предвид направеното от страна на процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал.1 от АПК, въз основа на представен списък и доказателства за реалност на разноските, съдът присъжда в полза на жалбоподателя разноски в размер на 810 лв., от които ДТ-10 лв. и възнаграждение за адвокат-800 лв., които следва да се заплатят от ответника.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на И. К. А. с ЕГН [ЕГН] - Заповед № 513з-12232 от 08.12.2023г. изд. от Директор на СДВР МВР, с която на основание чл. 200, ал.1, т.12 от ЗМВР, чл. 194, ал.2, т.4 от ЗМВР-за „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР /т. 15, т.18, т.20 и т. 24 от Етичния кодекс/, на младши инспектор И. А.-старши полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 02 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи Министерството на вътрешните работи /СДВР/, да заплати на И. К. А. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], сума в размер на 810 лв., разноски в производството.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: